



Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Qualiter senex episcopus corripendus fit, & quomodo mali eius confiliarij
excommunicandi. cxcvii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

*De episcopo per sacramenta purgato et ab-
soluto. Cap. CXCVI.*

Menam verò reuerendissimum fratrem coepiscopumq; nostrum, postquam ea quæ de eo dicta fuerant requirentes in nullò inuenimus esse culpabilem: qui insuper ad sacratissimum corpus beati Petri apostoli sub iureiurando satisfaciens, ab his quæ obiecta eius opinioni fuerant se demonstrauit alienum: reuerti illum purgatum, absolutumque permisimus: quia sicut dignum erat, ut si in aliquo reus existeret, culpam in eo canonicè puniremus: ita dignum non fuit, ut eum adiuuante innocentia diutius retinere, vel affligere in aliquo deberemus.

Qualiter senex episcopus corripiendus sit, quomodo mali eius consiliari excommunicandi. Cap. CXCVII.

Prædicator omnipotētis domini Paulus apostol^o dicit: Seniore[m] ne increpaueris. Sed hæc eius regula in eo referuanda est, cum culpa senioris exemplo suo non trahit ad interitum corda iuniorum. Vbi autem senior iuuenibus exemplum ad interitum præbet, ibi districta increpatione feriendus est. Nam scriptum est, Laqueus iuuenum omnes vos. Et rursum propheta dicit: Et peccator centum annorum maledictus est. Tanta autem nequitia ad aures meas de tua senectute peruenit, ut eam, nisi adhuc humanitus pensarem, fixa iam maledictione feriremus. Dictum quippe mihi est, quod dominicorum die, priusquam Missarum solennia celebrares, ad exarandam messem latoris præsentium perrexisti, post exarationem eius Missarum solennia celebraisti. Post Missarum solennia, etiam terminos possessionis illius eradicare minimè timuisti. Quod factum quæ pœna debuit insequi, omnes qui audiunt sciunt. Dubij autem de tanta hæc peruersitate fueramus, sed filius noster Cyriacus abbas à nobis requisitus, dum esset choralis, ita se cognouisse perhibuit. Et quia adhuc canis tuis parcimus, hortamur aliquando resipisce senex, atque à tanta leuitate morum & operum peruersitate compescere. Quanto morti vicinior efficeris, tanto fieri sollicitior atque timidior debes. Et quidem pœna sententiæ in te fuerat iaculanda, sed quia simplicitatem tuam cum senectute nouimus, interim tacemus. Eos verò quorum consiliis hæc egisti, in duobus mensibus excommunicatos esse decernimus, ita ut

*Ex re. ad
Brunhil
dã regi-
nam Frã-
corum,
cap. 132.*

*Ex regi.
cap. 37.*

fi quid eis intra duorum mensum spatium humanitus e-
uenerit, benedictione viatici non priuentur. Deinceps au-
tem ab eorum consiliis cautus existeret, te quoque sollicitè cu-
stodi: ne si eis in malo discipulus fueris, quibus magister
in bono esse debuisti, nec simplicitati tuæ, nec vltius se-
nectuti parcamus.

*De purgatione Leonis papæ.
Cap. CXCVIII.*

*Iuramen-
tum Leo-
nis papæ.*

Auditum fratres charissimi, & diulgatum est per mu-
ta loca, qualiter homines mali aduersum me insurre-
xerunt, & dilatare voluerunt, & miserunt super me gra-
uia crimina. Propter quam causam iste clementissimus ac
serenissimus dominus rex Carolus vnà cum sacerdotibus
& optimatibus suis, istam peruenit ad urbem. Quam ob-
rem ego Leo pontifex sanctæ Romanæ Ecclesiæ à nemine
iudicatus, neque coactus, sed spontanea mea voluntate puri-
fico me in conspectu vestro coram Deo & angelis eius, qui
conscientiam meam nouit, & beato Petro principe apo-
stolorum in cuius conspectu consistimus, quia istas crimi-
nosas & sceleratas res quas illi mihi obiiciunt, nec perpe-
traui, nec perpetrari iussi. Testis mihi est Deus, in cuius iu-
diciu venturi sumus, & in cuius conspectu consistimus:
& hoc propter suspensiones malas tollendas mea spontanea
voluntate facio, non quasi in canonibus inuentum sit, aut
quasi ego hanc consuetudinem aut decretum in sancta Ec-
clesia successoribus meis, nec non & fratribus, & coëpisco-
pis nostris imponam: sed vt melius à vobis abscindatis re-
belles cogitationes.

*Si quis ex ecclesiastico ordine damnatus fuerit à sy-
nodo, & ausus fuerit de sacro ministerio ali-
quid contingere. Cap. CXCIX.*

*Ex cõcil.
Antio-
cheno,
cap. 4.*

Si quis episcopus damnatus à synodo vel presbyter, aut
diaconus à suo episcopo, ausi fuerint aliquid de ministe-
rio sacro contingere, siue episcopus iuxta præcedentem
consuetudinem, siue presbyter aut diaconus, nullo modo
liceat ei nec in alia synodo restitutionis spem, aut locum
habere satisfactionis: Sed & communicantes ei omnes
abiici de Ecclesia, & maximè, si posteaquam didicerint